

[Aksel Larsen.]

blive forkastet, vil vort Parti alligevel stemme for Forslaget til Danmarks Riges Grundlov ved den endelige Afstemning her i Tinget og kalde vore Folk ud til Folkeafstemning. Jeg kan garantere for, at vi har saa megen Kontrol med vore Vælgere, at vi nok skal faa dem til at møde. Men jeg henstiller, at man benytter Tiden — det er endnu ikke for sent — til at overveje, om man ikke i Stedet for det Konglomerat, der ligger her, skulde gennemføre en virkelig fri og demokratisk Forfatning i Overensstemmelse med Regeringspartiernes Programmer, i Overensstemmelse med Befolkingsflertallets Ønsker og til Gavn for Land og Folk.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne; de genoptages i Aften Kl. 19³⁰.

Mødet udsat Kl. 17⁵.

Mødet genoptoges Kl. 19³⁰.

Forhandlingerne fortsattes.

Victor Pürschel: Som Ouverture til de Bemærkninger, jeg ved denne Lejlighed ønsker at fremsætte, vil jeg gerne sætte en Udtalelse af Tingets højtærede Formand. Den blev fremsat ved Behandlingen af Bævrerlovforslaget, da den højtærede Formand maatte overtage Ordførerskabet for Socialdemokratiet. Han sagde, at han gjorde det kun nødigt, for han havde været Medlem af Kommissionen, og — jeg haaber, jeg har Tilladelse til nogle korte Citater — Formanden tilføjede: „Jeg er gaaet ind herpaa, til Trods for at jeg — det bekender jeg — principielt ikke er Tilhænger af, at man her i Rigsdagen anvender Kommissionsrepræsentanter som Ordførere under Forhandlingerne her i Salen, idet det i mange Aar har været min Opfattelse, at Rigsdagen altid bør staa fuldstændig frit over for Kommissionsindstillinger.“ Jeg tror, at denne Udtalelse af den højtærede Formand kaster et meget værdifuldt Lys over Forholdet til den Kommissionsbetænkning, vi her staa over for. Det er jo fra alle Sider erkendt — det er jo sagt klart og tydeligt af den højtærede Statsminister og af den ærede konser-

vative Partiordfører (Christmas Møller) —, at her foreligger en politisk Overenskomst, som kun med alle tre Parter Samtykke kan fraviges. Altsaa, Rigsdagen staaer over for denne Kommissionsbetænkning fuldkommen ufrat. Dette konstaterer jeg, fordi jeg er lykkelig ved i den Henseende at være fuldkommen enig med den højtærede Formand. Vi ved, at saaledes er Situationen, og derfor er det noget, der maaske af en Mand, der var Tilhænger af kraftige Udtryk, vilde blive betegnet som noget i Retning af Hyklereri eller noget af den Slags, naar Udvalgets Flertal i Betænkningen siger, at det paa Grundlag af Forfatningskommissionens Arbejde har søgt en Løsning af Forfatningsspørgsmaalet, som forener Tokammerssystemets saglige Fordele med Etkammerssystemets store politiske Handledygtighed. Her giver man Omverdenen et Indtryk af, at man har søgt noget, altsaa af, at man stod frit, og det er dette Indtryk, som jo er ganske urigtigt, for man var jo bundet til det, hvorom man var blevet enig. Der er en fransk Forfatter, tror jeg det er, der har sagt noget om, at Hykleriet er Lastens Tribut til Dyden, og for saa vidt kan man kun med Tilfredshed se paa, at man her gør en Undskyldning for dette, at man ikke har staaet frit i denne Henseende. Det, som denne Kommissionsbetænkning skal give Udtryk for, er jo Folkeviljen, og vi ved jo alle, hvorledes denne Folkevilje er tilvejebragt. (Blitzlys fra Referentlogen).

Formanden: Jeg maa anmode om, at der ikke fra Referentlogen sker noget, der kan forstyrre Mødet her i Salen.

Victor Pürschel: Vi ved alle, at denne Folkevilje jo er tilvejebragt paa den Maade, at et lille Underudvalg er nedsat, at Underudvalgets Medlemmer derefter er gaaet til deres respektive Kolleger i Kommissionen og har sagt: Vi har tiltraadt dette, det kan I vel ogsaa tiltræde, hvortil de Herrer siger: Jo, og saa gaar Kommissionens Medlemmer til Partigrupperne og siger: Dette har vi tiltraadt, det kan Gruppen vel ogsaa tiltræde, og saa svarer Gruppen: Jo. Det gik jo nu ikke helt saaledes i den konservative Gruppe, men det beroede paa en af disse Fabrikationsfejl, som kan indtræffe selv for de bedste Maskinerier. Og saa gaar Gruppen videre til en eller anden Forsamling og siger: Dette har vi tiltraadt, det kan den højtærede Forsamling vel tiltræde, hvorefter Forsamlingen siger: Jo, og saa er dermed den Folkevilje skabt. Det er jo ganske interessant i Nutiden,